

Akershus Arbeiderparti.

Tiltak mot tvangsekteskap, vedtak i Representantskapet 23. november 2007.

1. Kompetanse om, og innsats mot tvangsekteskap må forankres i de etatene som utgjør førstelinjetjenesten.
2. Styrking av informasjonsarbeidet innen alle tjenester som er i kontakt med barn og ungdom.
3. Frivillige organisasjoner som arbeider med dette er et viktig supplement og bør styrkes.
4. Kriseboliger, korte –og langsiktige må etableres og utvides. Ulik bakgrunn krever ulike botilbud.
5. Ledere i religiøse organisasjoner skal gjennomgå obligatoriske kurs og opplæring om norske lover og norsk regelverk for tvangsekteskap.
6. Innføre 21 års aldergrense for oppholdstillatelse for ektefelle/samboere.

Tvangsekteskap

Drøfting og forslag til tiltak

Bakgrunn for arbeidet

På fylkespartiets årsmøte i mars 2005, ble følgende forslag vedtatt:

Nei til tvangsekteskap

Tvangsekteskap er et alvorlig problem. Til tross for at det er i strid med norsk lov er problemet omfattende i en del innvandremiljøer. Gode og effektive tiltak er nødvendig om vi skal sikre at alle unge mennesker som bor i Norge retten til selv å bestemme hvem de skal gifte seg med og hvordan de skal leve livet sitt. Akershus Arbeiderparti mener det haster med å utvikle en politikk som hindrer at unge mennesker havner i en ulykkelig tvangssituasjon. I Akershus er det mange kommuner som har en stor andel av etniske minoriteter. Derfor er det viktig at Akershus AP er en pådriver i å utvikle politikk på området.

Årsmøtet ber derfor styret om å nedsette et utvalg som i dybden vurderer og drøfter ulike tiltak som kan være med på å begrense problemet med tvangsekteskap.

Aldersgrense for giftemål, sosiale støttetiltak som akutt hjelp og krisesenter, skolens og politiets rolle og andre relevante forhold bør vurderes.

Utvalgets arbeid legges frem for styret og tas opp til behandling på neste årsmøte.

Arbeidsgruppen

Styret i Akershus Arbeiderparti nedsatte en arbeidsgruppe, som har bestått av:

- Fatima Valdes Haugstvedt
- Gorm Kjernli
- Farrida Abbas
- Marius Andresen
- Berit Inger Øen

Fakta om tvangsekteskap

Definisjoner:

I følge FN's Menneskerettighetserklæring paragraf 16.2, skal ekteskap bare inngås etter fritt og fullt samtykke av de vordende ektefeller.

Hvordan man skiller mellom arrangerte- og tvangsekteskap, er et definisjonsspørsmål.

Danmark skiller ikke mellom arrangerte- og tvangsekteskap. I Norge har man ment at det har vært formålstjenelig å opprettholde et skille i definisjonen, bl.a. for å opprettholde dialogen med de ulike minoritetsgruppene. Begrepene kan defineres slik:

Arrangerte ekteskap: "Arrangert ekteskap er en måte å gifte seg på. Det kan skje frivillig eller under ulike grader av press og tvang".

Tvangsekteskap: "Ekteskap inngått mot en av / partenes vilje" (Anja Bredal).

Omfang:

I hvilken grad ekteskapene er arrangerte eller under tvang, har vi ingen sikre tall på. Vi kan i denne sammenheng kun støtte oss til statistikk fra ulikt hjelpeapparat og ulike frivillige aktører. Måten det registreres og hva som registreres, er også ulik. Vi vet imidlertid at det i mange miljøer er sterke føringer for at man bør gifte seg med en med samme landbakgrunn. Av de nasjonalitetsgruppene som er bosatt i Norge og har tradisjoner med arrangerte ekteskap, finner vi særlig grupper fra Pakistan, Tyrkia, Irak, Somalia, India, Marokko, Sri Lanka og Afghanistan.

Blant førstegenerasjons innvandrere fra nevnte land, gifter det overveldende flertallet seg med personer med samme landbakgrunn.

Også i et integreringsperspektiv er det interessant å se i hvilken grad andre- og tredjengenerasjons innvandrere inngår ekteskap på tvers av landegrensene og som utløser rett til familiegjeningforening. De fleste etterkommere er fortsatt unge, og følgelig få som har giftet seg. Ved inngangen til 2006 var 80% av etterkommerne under 18 år.

Den største gruppen av innvandrere som har vært bosatt i Norge så lenge at andregenerasjon har nådd ekteskapsalder, er pakistanere. Av alle pakistanere over 18 år, som har inngått ekteskap, har 75 % inngått ekteskap med en ektefelle fra Pakistan. De samme tallene finner vi blant bosatte innvandrere fra Tyrkia. Vi ser også i disse gruppene en økning i såkalte henteekteskap blant andregenerasjon, flere av de som bor i Norge finner i større grad ektefeller i utlandet.

UDI 's kompetanseteam, - et koordinerende organ sammensatt av UDI, Norges Røde Kors og politi skal bistå førstelinjetjenesten med generasjonskonflikter relatert til tvangsekteskap. Teamet skal øke innsatsen, kvaliteten og kompetansen på arbeidet som gjøres. På tross av at kompetanseteamet er en andrelinjetjeneste, ser man en økning også i direkte henvendelser. UDI 's kompetanseteam hadde i 2005 - 93 tvangsekteskapsaker. I 2006 ligger det an til en økning, og behovet for hjelp er stort. Det antas at mørketallene er store.

Selvhjelp for innvandrere og flyktninger (Seif) ser også en økning. Organisasjonen mottar over 1000 henvendelser i året, og cirka halvparten handler om spørsmålet arrangert ekteskap, under større og mindre grad av tvang. Det er også en økning i krisesaker der ungdom også utsettes for vold, i forbindelse med tvangsgifte eller der det er nært forstående. I 2005 hadde Seif 79 såkalt krise-krisesaker. Over halvparten av disse måtte flyttes til ny landsdel.

Røde Kors informasjonstelefon om tvangsekteskap er landsdekkende og skal bistå innringere med råd og veiledning. Fra oppstarten i 2000 økte antall henvendelse, for å ha en nedgang i 2005. Man antar at det skyldes at flere henvender seg direkte til Kompetanseteamet mot tvangsekteskap.

I tillegg er kommunenes **krisesentre** en instans som registrerer type henvendelser. Det meldes om en økning fra 2003-2005 hvor tvangsgifte oppgis å være årsak til henvendelsen.

MIRA senteret (ressursenteret for flyktninger- og innvandrerkvinner, ser også en økning i antall henvendelser i denne kategori.

Gjennomførte tiltak:

Omfang:

Grunnet manglende offentlige tall over omfanget av antall tvangsekteskap i Norge, har det nå blitt satt i gang et arbeid med en prosjektskisse for et kartleggingsarbeid i regi av Anja Bredal.

Straffeloven:

I 2003 fikk man en egen bestemmelse i straffeloven som tydeliggjør at det å tvinge noen til å inngå ekteskap er straffbart. Straffen for tvangsekteskap er inntil 6 års fengsel. Medvirkning straffes også. Det samme gjør forsøk på å tvangsgifte noen. Bestemmelsen kommer også til anvendelse selv om ekteskapet er inngått i utlandet.

Det er også straffbart å inngå ekteskap med noen under 16 år eller medvirke til at et slikt ekteskap blir inngått. Dette gjelder også ved ekteskap som er inngått i utlandet av norsk statsborger eller andre som hører hjemme i Norge. Strafferammen er fengsel inntil 4 år. Det at medvirkning også rammes, betyr at straffebestemmelsen vil komme til anvendelse hvor

foreldre eller andre nærstående arrangerer ekteskap der minst en av partene er yngre enn 16 år.

Gyldighet:

Det fremgår nå av barneloven at en avtale foreldre eller ev. andre (for eksempel søsken) gjør om ekteskap på vegne av barn, ikke er rettslig bindende.

En annen viktig endring er at prøvingen om ekteskapsvilkårene, i forbindelse med inngåelse av ekteskap, er flyttet til folkeregisteret. Det skal sikre både en mer grundig og lik behandling.

En ny bestemmelse i utlendingsloven, fastsetter at oppholdstillatelse skal kunne nektes, dersom det er sannsynlig at ekteskapet er inngått mot en av partenes vilje.

Den som har giftet seg i utlandet med en som er bosatt i Norge, får ikke innvilget oppholdstillatelse før den norske ektefellen har vært til intervju hos utlendingsmyndighetene. Det vil gjelde unntak dersom ektefellen er visumfri, eller dersom herboende har vært til intervju før utreisen. Det vil også bli fastsatt andre unntak i forskriften. Formålet med denne ordningen er i første rekke å motvirke at noen blir "lurt" med på ferie til utlandet og så blir presset til å gifte seg mot sin vilje. Gjennom den nye ordningen vil man kunne hindre at noen blir holdt tilbake i opprinnelseslandet, i påvente av at den utenlandske ektefellen skal få innvilget oppholdstillatelse.

Videre tiltak

Skal man sikre alles frihet til selv å velge ektefelle, må ulike typer virkemidler iverksettes. Synliggjøring av gjeldende lover, eventuelt nye tiltak, lover og regler, informasjon, opplæring, dialog, konfliktløsning ved megling og konkrete hjelpetiltak er noe som berøres. Virkemidlene i konkrete tilfeller vil måtte avhengig av konfliktnivå.

Tiltak	Hvordan
1. Konkrete tiltak som fungerer bra og bør videreutvikles	
Oslo Røde Kors informasjonstelefon om tvangsekteskap og Selvhjelp for innvandrere og flyktninger (SEIF) er de to viktigste frivillige organisasjonene som arbeider på feltet.	Med små midler har Røde Kors og SEIF etablert et velfungerende apparat. De bistår innringere med råd og veiledning. De arbeider for å øke bevisstheten blant unge og voksne om deres rettigheter. De hjelper også de som er utsatt for vold eller truslers. Organisasjonene har høstet en del erfaringer og arbeider operativt på feltet. Tilbudet bør få økt støtte slik at det kan utvides. Det bør etableres et gratisnummer som ikke kan spores. Det bør understrekes at disse organisasjonene bør være et supplement til det offentlige tilbudet og ikke omvendt.
Kompetanseteamet mot tvangsekteskap ble opprettet i november 2004 og består av representanter fra Utlendingsdirektoratet, politiet og Norges Røde Kors. Kompetanseteamet skal øke samhandlingene mellom offentlig etater og hjelpeorganisasjoner på tvers av fag områder og etater.	Kompetanseteamet har i halvårsrapport 2005 kommet med anbefalinger om konkrete forslag hvor arbeidet bør styrkes se: http://www.udi.no/upload/Pub/Tema/Tvangsekteskap/HalvaarsrapportTvangsekteskap.pdf
2. Opplysning, opplæring og kompetanse	
<u>Intensivere informasjonsarbeidet</u> rettet mot ungdom og foreldre med minoritetsbakgrunn, ansatte i offentlig og privat virksomhet.	• Informasjonsbrosjyrer og hefter • Media og reklame på kino • Muntlig informasjon til foreldre • Offentlige instanser må innføre bruk av fullmaktskontrakter, som ungdom kan skrive ved frykt for tvangsgifte. Fullmaktene gir offentlige instanser mulighet til å foreta undersøkelser ved for eksempel uteblivelse ved reise til hjemlandet. • Styrking av informasjonsarbeidet rettet mot aktuelle grupper innen alle tjenester som er i kontakt med barn og ungdom.

Mange vet ikke hvor de skal henvende seg for å få hjelp og råd. Flyktningekontorene må gi informasjon når man ankommer Norge. Barnevern, Krisesenter, Helsekontor og skoler må aktivt informere og samarbeide tettere.	Annonsekampanjer bør igangsettes. Informasjonsbrosjyrer. Studieforbundene må også ses på som en resurs og verktøy i opplærings og integrerings arbeidet.
Kompetanse om, og innsats mot tvangsekteskap må forankres i de etatene som utgjør førstelinjetjenesten.	Offentlige ansatte i de største byene må få tilbud om kompetanseheving på området tvangsekteskap. Dette vil gjelde sosial- og barneverntjeneste, helsestasjoner, skoler, PP-tjenesten, barne- og ungdomspsykiatrien og politiet. Formålet er å gjøre dem bedre i stand til å hjelpe ungdom som trues med eller utsettes for tvangsekteskap. Kurs, veiledning, diskusjons grupper, seminarer.
Skole er en unik og viktig arena for å formidle kunnskaper om tema.	En mer offensiv undervisning opplegg i grunnskole, videregående opplæring og voksenopplæring, hvor humanetiske fag tar for seg spørsmål om menneskerettigheter, parforhold, likestilling og generelt rettigheter og plikter i Norge.
Informasjon på Utenriksstasjonene.	Utenriksstasjonene må intensivere informasjon om Norges holdinger til tvangsekteskap. I tillegg til hefter og informasjonsbrosjyrer og annet material bør en film være tilgjengelig på forskjellige språk.
Ledere i religiøse organisasjoner skal gjennomgå opplæring om Norges holdning til tvangsekteskap	Obligatorisk kurs for ledelsen i religiøse organisasjoner som mottar statlig støtte.
3. Dialog og inkludering	
Mange tiltak og velmente ordninger er lansert gjennom tiden for å få innvandrerbefolkning innpasset i det norske samfunnet, men uten at inkludering har vært en forutsetning. Inkludering må være en avgjørende forutsetning for at det som foreslås i dette dokument blir vellykket. Lover regulerer kjøreregler i samfunnet. Jo mer man involveres	Skae arenaer hvor temaet kan diskuteres: - Foreldreveiledning - Nettverksgrupper for ungdom - Nettverksgrupper av mennesker som har opplevd tvangsekteskap bør dannes for å kunne støtte hverandre. - Etablere et debattforum gjennom internett.

desto mer eierskap føler man for resultatet.	
Personer med minoritetsbakgrunn, som selv har opplevd tvangsekteskap, kjenner noen som har vært i situasjonen, eller kjenner til miljøer hvor dette foregår, er resurspersoner, og må involveres i arbeidet.	Flere personer med minoritetsbakgrunn bør jobbe med problemstillingen.
Mekling og konfliktløsning	Meklingshjelp til familier hvor barnet trues med tvangsekteskap. Konfliktløsnings tiltak kan legges til rette for kommunikasjon. Den som går inn som tredjepart, bør kjenne både foreldrenes og ungdommens ståsted og ha legitimitet hos begge parter. Bruk av kulturveiledere ved meglings/konfliktløsning.
4. Hjelpetiltak	
Tilbud om bolig vil for mange være helt nødvendig for å kunne beskyttes mot tvangsekteskap og æresrelatert vold.	Kriseboliger, korte- og langsiktige botilbud må etableres og utvides. Botilbudet bør være av ulik karakter, da de som utsettes for tvang vil ha ulik bakgrunn og behov. Botilbud med mulighet for rehabilitering, trening etter modell fra Rehabiliteringscenter for Etniske Kvinner i Danmark, som har flyktet fra tvangsekteskap er en modell som bør vurderes. Senteret legger til rette, støtter og hjelper kvinnene til å kunne fortsette et selvstendig liv. Kommunene bør involveres aktivt med hjelp fra Husbanken, bør det etableres en infrastruktur som kan benyttes til formålet.
Røde Kors opplyser at de får telefon fra mennesker som holdes ufrivillige i opprinnelsesland. Ingen innstans har ansvar i dag for å stille de økonomiske midler for å få betalt billett ved hjemmereise.	Støtte til hjemmereise.
Helsestasjon for ungdom bør øke fokus på problemstillinger knyttet til samlivsspørsmål og tvangsekteskap.	Kommunene bør gis rammer til spesielle tiltak på området.

Ungdom som av ulike grunner ser seg tvunget til å bryte med familien, befinner seg i en vanskelig situasjon også bologmessig. I en slik situasjon kan ungdom trenge et botilbud med en eller flere voksne som kan hjelpe psykisk og sosialt, og gi råd om hvor de kan få hjelp.	Det bør arbeides med å opprette beredskapshjem i akutt situasjoner.
5. Myndighetenes innsats, regler og lover	
Offentlig påtale.	Politi og påtalemyndighet må i større grad vurdere muligheten for offentlig påtale når de er gjort kjent med alvorlige tilfeller av tvang og trusler mot de unge.
Krisehåndtering.	Kommunene og hjelpeorganer etablerer beredskap for å kunne bistå i krisesituasjoner.
Utenriksstasjoner må engasjeres sterk i bekjempelse av tvangsekteskap.	Grundige intervjuer ved søknader om familiejenforening på grunnlag av ekteskap. Folk med kompetanse må være en del av ambassadens personell.
Strengere straff, til de som utsetter andre for tvangsekteskap. Straffeloven har fått en straffebestemmelse om tvangsekteskap i § 222 annet ledd, som lyder som følgende: <i>For tvangsekteskap straffes den som ved vold, frihetsberøvelse, uilbørlig press eller annen rettsstridig adferd eller ved å true med slik atferd tvinger noen til å inngå ekteskap. Straffen for tvangsekteskap er fengsel inntil 6 år. Medvirkning straffes på samme måte.</i> Ny bestemmelse i § 220 nytt første ledd som lyder som følgende: <i>"Den som inngår ekteskap eller partnerskap med noen som er under 16 år, eller medvirket til dette, straffes med fengsel inntil 4 år. Villfarelse om alder utelukker bare straffeskyld dersom ingen uaktsonhet foreligger i så måte. Straff kan falle bort for ektefeller eller partnere som er omtrent jevnbyrdige i alder og utvikling."</i>	Loven skal praktiseres. Ingen toleranse

Ot.prp. nr. 100(2005-2006) Om lov om endringer i ekteskapsloven og straffeprosessloven mv. (tiltak for å forhindre tvangsekteskap mv.) <i>Tilråding fra Barne- og likestillingsdepartementet av 30. juni 2006, godkjent i statsråd samme dag. (Regjeringen Stoltenberg II)</i> Lov om endringer i ekteskapsloven og straffeprosessloven (tiltak for å forhindre barneekteskap, stedfortrederekteskap og for å hjelpe parter ut av tvangsekteskap mv.) fremmes på stortinget av Barne- og likestillingsdepartementet. Partene som har fylt 18 år må være tilstede under vigselen. I ekteskap inngått i utlandet, der en eller begge parter er under 18 år eller hvor ekteskapet er inngått ved stedfortreder, skal ikke anerkjennes i Norge dersom minst en av partene er norsk statsborger eller fast bosatt i Norge. Hensikten er å forhindre barneekteskap og tvangsekteskap. Det foreslås videre 16 år som absolutt nedre grense for når fylkesmannen kan innvilge dispensasjon fra 18-årskravet i ekteskapsloven. Den som er blitt utsatt for tvangsekteskap kan i dag få kjent ekteskapet ugyldig av retten. For noen kan det imidlertid være mer ønskelig å oppløse ekteskapet ved skilsmisse. Det foreslås derfor at en part(ev. begge) som har vært usatt for tvangsekteskap skal få mulighet til direkte skilsmisse dersom de ønsker det. Parten(e) slipper da belastningen med en lang separasjonstid. Videre foreslås det endringer i straffeprosessloven slik at mulighetene til å fremme borgerlige rettskrav i en straffesak blir utvidet.	Til behandling i Stortinget.
--	-------------------------------------

Det beste langsiktige arbeidet er målrettet integreringsarbeid. Arbeid, norskopplering og utdanning er alle tiltak som vil bedre integreringen og igjen kan bidra til å redusere problematikken med tvangsekteskap. Dette samtidig med at det settes i gang straktiltak som kan hjelpe unge som står i fare å bli tvangsgiftet. Mange av tiltakene nevnt ovenfor er eksempler på slike konkrete tiltak. Informasjon og opplæring, spesielt til foreldregenerasjonen, er viktig for å forebygge tvangsekteskap.	Arbeid: Mange med innvandrerbakgrunn sitter med erfaring, ressurser og vilje til å starte egne bedrifter. Det bør i større grad legges til rette for dette. I Sverige finansierer det offentlige en rådgivningstjeneste, IFS (Internationella Företagare i Sverige), for få folk med innvandrerbakgrunn til å starte egne bedrifter. Det svenske næringsdepartementet brukte i 2005 6-7 millioner kroner på ordningen, som resulterte i 761 nystartede bedrifter. Det offentlige bør ha som målsetning at deres ansatte skal speile befolkningen. I dag er minoritetsspråklig befolkningen underrepresentert i de fleste offentlige stillinger. Alle landets kommuner bør ha en målsetning om at det blant kommunens ansatte skal være en like stor andel med minoritetsspråklig bakgrunn som det er i befolkningen som helhet. Utdanning: Mange som innvandrer til Norge har utdanning fra sitt hjemlandet, men opplever at det er vanskelig å få godkjent denne i Norge. Dette er med på å holde folk utenfor arbeidsmarkedet. Det bør gjøres lettere å få godkjent kvalifisert utdanning fra utlandet. Gode norskkunnskaper er en forutsetning for å klare seg i Norge, og for å bli inkludert i samfunnet. Innsatsen for å øke norskopplæringa må styrkes, og folk som har bodd i Norge i flere år uten å lære seg norsk skal få tilbud om gratis norskopplæring. Kontakten mellom hjem og skole er spesielt viktig for en del familier med minoritetsspråklig bakgrunn. Derfor må denne kontakten styrkes, det må gis mer informasjon, og må om nødvendig gjøres tilgjengelig på et morsmålet. Det er viktig å unngå at elever med norsk som andre fremmedspråk blir skoletapere i alle fag. Mangler i norskerfardigheter kan føre til at en del elever blir hengende etter i alle fag. Tilbudet om mer undervisning og hjelp på eget morsmål må styrkes
--	---

	Møteplasser: For å bedre inkluderingen er det viktig med flere møteplasser på tvers av kulturer. Kultur er et viktig hjelpemiddel for å bryte ned sosiale barrierer, og dette bør benyttes i større grad. Mange ungdommer med minoritetsspråklig bakgrunn er ikke deltakende i noen form for organisert fritidsaktiviteter. Fritidsaktiviteter er viktig møteplass for barn og unge. Deltakelse i aktiviteter utenom skoletid har vist seg å være en viktig suksessfaktor for å lykkes og integreres i det norske samfunn. Skolefritidsordningen bør gjøres gratis i områder hvor mange har minoritetsspråklig bakgrunn.
6. Andre aktuelle tiltak drøftet Aldersgrense: Alderskrav på 21 år for oppholdstillatelse for ektefeller/samboere.	Fordeler: Unge mennesker som står i fare for å måtte inngå et ufrivillig ekteskap kan unnsnippe fordi de ikke kan hente ektefellen til Norge før begge ektefellene er fylt 21 år. Når ektefellene har oppnådd en alder på 21/24 år, er de mer modne og selvstendige, og har derav bedre styrke til å unngå (nekte) et ufrivillig ekteskap. Siden den utenlandske parten likevel ikke får komme til Norge før begge er fylt 21 år, gis herboende part flere muligheter til å kunne få og fullføre en høyere utdanning og igjen en mulighet for å leve selvstendig. Foreldre/familie her kan unngå press fra opprinnelseslandet om å hente ektefelle derfra til sine barn, da de kan henvise til 21 års kravet (de fritas for "skyld") Ulemper: De som gifter seg i en alder mellom 18 – 23 år, må vente til begge parter er fylt 21/24 år for å få familiejenforening i Norge. Dette vil da også ramme par som av egen fri vilje ønsker å inngå ekteskap før fylte 21 år. En aldersgrense for å få familiejenforening til Norge kan oppleves som en utilbørlig inngripen i privatlivets rett. Resultatene av hvordan en høy aldersgrense virker for å hindre tvangsekteskap vil ikke bli synlige med det første NB! Arbeidsgruppe var delt i dette synet, og kom ikke til enighet om et felles forslag.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet	
Saksnr.: 200603652	Dok.nr.: 88
Arkivkode: 571	Dato: 28/11/2006
Avd.: INN PRE	Saksbehandler: CEF

Arbeids og inkluderingsdepartementet
ved statsråd Bjarne Håkon Hanssen
Postboks 8019 DEP
0030 Oslo

AKERSHUS ARBEIDERPARTI
Youngstorget 2B, 4. etg.
Postboks 8794 Youngstorget, 0028 OSLO

Telefon: 24 14 41 70
Telefax: 24 14 41 77

akershus@dna.no www.dna.no/akershus

Vår dato: Referanse:

27.11.2006

Tiltak mot tvangsekteskap

Akershus Arbeiderparti har hatt en arbeidsgruppe for å foreslå tiltak mot tvangsekteskap.

De har nå levert en utredning med forslag til tiltak. Dette ble behandlet i vårt representantskap 23. november 2006. Vedlagt følger utredningen og vedtaket i representantskapet.

Vi håper dette er av interesse for regjeringens arbeid med saken.

Hilsen

Marit Wikholm
Marit Wikholm
fylkessekretær